

излѣзва!“ Азъ са обжрнахъ на
назадъ и видѣхъ, че ножътъ
му бѣше излѣзалъ почти сич-
киятъ отъ капията, което
той, разбира са, нярочно праве-
ше.—„Не сжмъ азъ кривъ“,
отговори той, когато са обжр-
нахъ да го погледна. —„Поду-
шва, че комита вжрви напрѣде
му, когото иска да заколи (но-
жътъ).“ Това са повтаря нѣкол-
ко пжти и азъ на сѣка стжп-
ка трѣбваше да са сбржщамъ
на назадъ, при всичко, че това
ставаше ужъ на шега; но мо-
жеше да са вземе и на истина,
защото ако ма заколяха въ то-
ва пущине, доволно бѣше да
засвидѣтелствуватъ нѣколко ду-
ши, че сжмъ искалъ да бѣгамъ.
Най-много ма стрѣскаха тие
думи, които други единъ ста-